

Sygn. akt III RC 80/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Chełmnie Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia Sławomir Lewandowski

Ławnicy: -----

Protokolant starszy sekretarz sądowy Barbara Kotula

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 listopada 2022 r. w C.

sprawy z powództwa małoletnich powodów J. O. (1) i J. O. (2),

reprezentowanych przez matkę K. G.,

przeciwko R. O. (1)

o podwyższenie alimentów

1. zasądza od pozwanego R. O. (1) na rzecz małoletnich powodów J. O. (1) i J. O. (2) podwyższone alimenty w kwotach po 700 (siedemset) złotych miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich powodów, to jest alimenty w łącznej wysokości 1400 (jednego tysiąca czterystu) złotych miesięcznie, w miejsce dotychczasowych alimentów w łącznej wysokości 1100 (jednego tysiąca stu) złotych miesięcznie, orzeczonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 27 kwietnia 2021 r., wydanym w sprawie o sygnaturze I C 2321/20, płatne do rąk matki małoletnich powodów K. G. począwszy od dnia 19 grudnia 2022 r. do dnia 10 - tego każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie opóźnienia z zapłatą każdej raty do dnia jej zapłaty.

2. oddala powództwo w pozostałej części.

3. nakazuje pobrać od pozwanego R. O. (1) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Chełmnie – kwotę 200 (dwustu) złotych z tytułu nieuiszczonych kosztów sądowych należnych od zasądzonego roszczenia.

4. pozostałymi kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa.

5. znosi wzajemnie między stronami koszty procesu.

6. wyrokowi w punkcie pierwszym nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 80/22

UZASADNIENIE

W dniu 29 czerwca 2022 r. K. G. działając w imieniu małoletnich J. i J. rodzeństwa O. złożyła pozew o podwyższenie alimentów domagając się podwyższenia alimentów na rzecz każdego z małoletnich do kwoty po 900,00 zł miesięcznie, tj. do kwoty łącznej po 1800,00 zł miesięcznie, poczynając od dnia wydania wyroku.

W uzasadnieniu pozwu K. G. wskazała m.in., że do tej pory na rzecz małoletnich zasądzone były alimenty od pozwanego w łącznej kwocie po 1100,00 zł miesięcznie. W okresie poprzedzającym wniesienia pozwu w istotny sposób zwiększyły się potrzeby małoletnich m.in. dzieci od dnia 1 września 2021 r. uczęszczają do II klasy Technikum Mundurowego w C., jak również ogólne koszty utrzymania J. i J. uległy zwiększeniu z racji wieku. K. G. wskazała, że nie jest w stanie samodzielnie ponosić kosztów utrzymania małoletnich J. i J.. Jako podstawę dochodzonego zwiększenia świadczenia alimentacyjnego wskazała również, iż pozwany – R. O. (1), poza lożeniem alimentów nie partycypuje w żadnych innych kosztach związanych z utrzymaniem córki i syna. Z racji wykonywanego zawodu ma przy tym możliwości pozwalające na lożenie alimentów w wyższej wysokości (k. 2 – 3).

W odpowiedzi na pozew z dnia 8 sierpnia 2022 r. pozwany reprezentowany przez fachowego pełnomocnika w osobie radcy prawnego wnosił m.in. o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powodów na jego rzecz kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej w wysokości 17,00 zł od udzielonego pełnomocnictwa. W uzasadnieniu pisma wskazał, iż dochodzona pozwem kwota jest zawyżona w stosunku do realnych potrzeb dzieci i jest nieadekwatna w stosunku do uzyskiwanych przez niego dochodów (k. 37 – 42).

Strona powodowa w replice na odpowiedź na pozew z dnia 14 września 2022 r. podtrzymała żądanie pozwu w całości, wraz z okolicznościami faktycznymi, wnioskami dowodowymi i twierdzeniami w nim zawartymi oraz dodatkowo odniosła się do twierdzeń i zarzutów zawartych w piśmie ojca małoletnich powodów (k. 58 – 59).

W dalszym toku postępowania strony podtrzymywały swoje stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. G. i R. O. (1) zawarli związek małżeński w dniu 14 września 2002 r. w C.. Ze związku małżeńskiego strony posiadają córkę J. O. (1), urodzoną (...) w C. oraz syna J. O. (2), urodzonego (...) w C.. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 27 kwietnia 2021 r., w sprawie sygn. akt I C 2321/20, małżeństwo K. O. (obecnie noszącej nazwisko G.) i R. O. (1) zostało rozwiązane przez rozwód bez orzekania o winie. W wyroku tym Sąd powierzył wykonywanie władzy rodzicielskiej nad wspólnymi małoletnimi dziećmi stron, tj. J. O. (1) i J. O. (2) matce, zaś ojcu ograniczył władzę rodzicielską do współdecydowania o istotnych sprawach dzieci. Jednocześnie Sąd ustalił miejsce zamieszkania małoletnich J. O. (1) i J. O. (2) przy matce i nie orzekł w przedmiocie utrzymywania kontaktów R. O. (1) z dziećmi. Sąd nałożył na obie strony obowiązek ponoszenia kosztów utrzymania i wychowania małoletnich dzieci stron i tytułem udziału w tych kosztach ojca zasądził od R. O. (1) na rzecz małoletniej J. O. (1) alimenty w kwocie 550,00 zł (pięćset pięćdziesiąt złotych) miesięcznie i na rzecz małoletniego J. O. (2) alimenty w kwocie 550,00 zł (pięćset pięćdziesiąt złotych) miesięcznie, to jest łącznie 1100,00 zł (jeden tysiąc sto złotych) miesięcznie, płatne do rąk przedstawiciela ustawowego – matki K. G. do 10-go dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku uchybienia terminu płatności, począwszy od uprawomocnienia się wyroku, a K. G. zobowiązał do ponoszenia pozostałych kosztów utrzymania i wychowania małoletnich dzieci stron. Sąd ustalił, że strony mają prawo korzystać ze wspólnego mieszkania w postaci lokalu mieszkalnego przy ul. (...), (...)-(...) C., w ten sposób, że K. G. będzie miała prawo do wyłącznego korzystania z pokoju o powierzchni 12 m², R. O. (1) będzie miał prawo do wyłącznego korzystania z salonu o powierzchni 20 m², a obie strony będą wspólnie korzystać z pozostałych pomieszczeń. Ponadto Sąd nakazał zwrócić K. G. ze Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Toruniu - kwotę 300,00 zł (trzysta złotych) tytułem połowy opłaty sądowej od pozwu, zasądził od R. O. (1) na rzecz K. G. kwotę 150,00 zł (sto pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu części opłaty sądowej od pozwu oraz pozostałe koszty procesu zniósł wzajemnie między stronami.

(dowód: odpis zupełny aktu urodzenia małoletniej powódki J. O. (1) - k. 13 – 13v akt sprawy I C 2321/20 Sądu Okręgowego w Toruniu; odpis zupełny aktu urodzenia małoletniego powoda J. O. (2) - k. 14 – 14v akt sprawy I C

2321/20 Sądu Okręgowego w Toruniu; wyrok z dnia 27 kwietnia 2021 r. – k. 46 – 46v akt sprawy I C 2321/20 Sądu Okręgowego w T.)

Podczas wyrokowania w sprawie rozwodowej J. i J. rodzeństwo O. mieli 16 lat i byli uczniami I klasy Technikum Mundurowego w C.. Zajęcia odbywały się w formie zdalnej. Dzieci uczestniczyły w zajęciach dodatkowych, chodziły na spotkania A.. Przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów pracowała zarobkowo w Zespole (...) w C. na stanowisku asystentki ds. kadr i płac, osiągając z tego tytułu miesięczny dochód w kwocie ok. 2542,00 zł netto (ok. 3480,00 zł brutto). Dodatkowo K. G. z tytułu umowy zlecenia zawartej z (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. przy ul. (...), (...)-(...) W. osiągnęła wynagrodzenie w następującej wysokości: czerwiec 2020 r. – 1420,40 zł netto, lipiec 2020 r. – 1416,49 zł netto, sierpień 2020 r. – 1416,49 zł netto, wrzesień 2020 r. – 1416,49 zł netto; październik 2020 r. – 1425,31 zł netto, listopad 2020 r. – 1439,07 zł netto, czyli razem wynagrodzenie w wysokości 8534,25 zł netto. K. G. mieszkała z dziećmi, jak obecnie. Koszty miesięcznego utrzymania dzieci oceniała wówczas na około 840,00 zł każde, (wyżywienie: 500,00 zł; środki czystości/chemia: 50,00 zł; art. szkolne/ nauka: 120,00 zł; odzież: 120,00 zł; wydatki własne: 50,00 zł), zatem łączny miesięczny koszt utrzymania 2 dzieci to kwota 1680,00 zł. Pozwany R. O. (1) pracował jako kierowca samochodów ciężarowych powyżej 3,5 t (...) w (...), ul. (...), (...)-(...) S.. Z przedłożonego zaświadczenia o zarobkach pozwanego z 12 kwietnia 2021 r. wynikało, że na wynagrodzenie – składniki stałe (brutto) z ostatnich 6 miesięcy składały się:

- wynagrodzenie zasadnicze – 13.662,60 zł,
- wynagrodzenie za czas urlopu – 4.101,37 zł.

Razem stałe: 17.763,97 zł.

Natomiast na wynagrodzenie – składniki zmienne (brutto) z ostatnich 6 miesięcy składały się:

- wynagrodzenie za czas płatny ponad plan – 145,25 zł,
- wynagrodzenie za czas dyżurów – 251,49 zł,
- premia uznaniowa – 9.745,70 zł,
- dodatek za godziny nocne – 35,12 zł,
- dodatek za godziny nadliczbowe – 776,19 zł.

Razem zmienne: 10.953,75 zł.

Pozwany mieszkał wraz z K. G. i dziećmi w C., dokładał się do kosztów utrzymania domu. Płacił połowę za rachunki i przekazywał kwotę 1500,00 zł na poczet wyżywienia.

(dowód: akta sprawy I C 2321/20 Sądu Okręgowego w Toruniu)

W dniu 27 kwietnia 2021 r. odbyła się rozprawa o rozwód sygn. I C 2321/20 w Sądzie Okręgowym w Toruniu, podczas której zasądzono alimenty na każde z dzieci: J. O. (1) oraz J. O. (2). Początkowo oczekiwana przez K. G. kwota alimentów była równa 700,00 zł na każde z małoletnich. W toku rozprawy przedstawiciel pozwanego zakwestionował ją argumentując, iż pozwany dokłada się do opłat związanych ze wspólnym zamieszkaniem - kwota 390,00 zł. Matka dzieci wyraziła zgodę na proponowaną przez pozwanego kwotę 550,00 zł na każde z dzieci mając na uwadze powyższe - dopłatę do rachunków. Do końca roku 2021 r. ojciec małoletnich spędzał również z małoletnimi swój czas wolny uczestnicząc w ich rozwoju, rozrywkach i życiu osobistym - odciążał tym również matkę małoletnich.

(dowód: potwierdzenie dopłat do czynszu przez pozwanego – k. 19; przesłuchanie matki małoletnich powodów K. G. – k. 91v - 92)

Od dnia 18 grudnia 2021 r., nastąpiły zmiany - po sądowym podziale majątku byłych współmałżonków. Pozwany zaprzestał dokonywania połowy dopłat do mieszkania, w którym zamieszkują wspólni małoletni. Wyprowadził się do innego lokalu mieszkalnego wynikającego z podziału. Pozwany nie utrzymuje żadnych kontaktów z matką małoletnich.

Nie udziela się

w życiu swoich dzieci, tak jak to było wcześniej. Bardzo rzadko inicjuje widzenia

z małoletnimi. Spotyka się z nimi w częstotliwości niezbędnego minimum. tj. urodziny, święta.

W niedalekiej przeszłości miały miejsce sytuacje, gdy pozwany żądał i wręcz oczekiwał od przedstawicielki ustawowej małoletnich, zwrotu połowy wydatków za wspólnie spędzony z dziećmi czas - przedstawiając koszty w postaci biletów i opłat.

(dowód: przesłuchanie matki małoletnich powodów K. G. – k. 91v - 92)

Małoletni J. i J. rodzeństwo O. uczą się w III klasie Technikum Mundurowego w C.. Swoją świadomy wybór szkoły branżowej motywowali pasją do militariów oraz podjęcia w przyszłości pracy w zawodzie żołnierzy zawodowych. Obecnie pozwany nie uczestniczy w realnie ponoszonych kosztach małoletnich powodów. Dotyczy to ich dojazdów do miejsca zgrupowania, dodatkowych zajęć szkolnych dla chętnych uczniów na S. - K.. Spotkania taktyczne odbywają się co sobotę, czyli przeciętnie 4 razy

w miesiącu. Małoletni niejednokrotnie uczestniczą w dodatkowych spotkaniach z młodzieżą, którą też pasjonuje tematyka A.. Miejscem docelowym tych grup pozaszkolnych - są zarówno obrzeża C., jak i okolice oddalone o ok. 40 km od miejsca zamieszkania. K. G. samodzielnie ponosi koszty związane z dowozem, jak i uzupełnianiem niezbędnych asortymentów do rozwoju tych pasji. W ocenie matki małoletnich powodów pomoc, wsparcie i dbałość o rozwój w tematyce militariów J. i J. z jej strony w tym zakresie jest jak najbardziej zasadna i leży w ich interesie. Stały miesięczny koszt dojazdów do zajęć szkolnych to ok. 120,00 zł.

J. O. (2) w związku z trudnością w nauce na wniosek matki, był opiniowany przez Poradnię P.-Pedagogiczną w C., gdzie zalecono pomoc m.in. w postaci korepetycji. Uczęszcza na nie od maja 2022 r. Częstotliwość wizyt wynosi 2 razy w tygodniu. Jednorazowa prywatna lekcja matematyki to koszt 70,00 zł. W momencie zasądzenia alimentów, obowiązywał ogólnopolski stan epidemiczny. Co za tym idzie, małoletni J. O. (1) i J. O. (2), nie brali udziału w żadnych rozrywkach ani wspólnych wyjściach z przyjaciółmi. Całkowicie dostosowali się do zaostrzonych obostrzeń. K. G. twierdziła, że kwota 550,00 zł na każdego z powodów była adekwatna do wydatków łącznie z ww. ustaleniami co do ponoszenia współopłat przez ojca dzieci. Dalej podała, że wysokość wnioskowanej renty alimentacyjnej wynika z potrzeb małoletnich. Składają się nań wydatki miesięczne w orientacyjnych wysokościach oscylujących w granicach 1600,00 zł na każdego uprawnionego. Wskazała, że na miesięczne koszty utrzymania małoletniej J. O. (1) składają się:

a) wyżywienie – 650,00 zł,

b) odzież i obuwie – 50,00 zł,

c) wydatki na gospodarstwo domowe – 400,00 zł,

d) leczenie – 30,00 zł,

e) szkoła i edukacja – 200,00 zł,

f) higiena i środki czystości – 50,00 zł,

g) wydatki osobiste – 120,00 zł,

h) wydatki okolicznościowe (wakacje, prezenty) – 100,00 zł.

Suma: 1600,00 zł.

Natomiast na miesięczne koszty utrzymania małoletniego J. O. (2) składają się:

- a) wyżywienie – 650,00 zł,
- b) odzież i obuwie – 50,00 zł,
- c) wydatki na gospodarstwo domowe – 400,00 zł,
- d) leczenie – 30,00 zł,
- e) szkoła i edukacja – 200,00 zł,
- f) higiena i środki czystości – 50,00 zł,
- g) wydatki osobiste – 120,00 zł,
- h) wydatki okolicznościowe (wakacje, prezenty) – 100,00 zł.

Suma: 1600,00 zł.

(dowód: oświadczenie – k. 23; zaświadczenie ze Szkoły (...) Zakładu (...) w C. o uczestnictwie małoletnich powodów w dodatkowych zajęciach szkolnych – k. 26, 84; opinia Poradni P. – Pedagogicznej w C. dot. małoletniego J. O. (2) – k. 27 – 29; oświadczenia K. G. z 7 października 2022 r. o wyrażeniu zgody na udział córki i syna w zajęciach praktycznych z przedmiotu: (...) wojskowa w okresie od 11.10. – 13.10.2022 r. – k. 85; rozkład zajęć J. i J. rodzeństwa O. – k. 90; przesłuchanie matki małoletnich powodów K. G. – k. 91v - 92)

Obecnie przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów K. G. ma 44 lat. Nie jest zamężna. Małoletni powodowie mieszkają z matką. Matka małoletnich utrzymuje siebie i dzieci, a jej stałe opłaty z tytułu utrzymania mieszkania wynoszą ok. 1200,00 zł miesięcznie. Nadal jest zatrudniona w Zespole (...) w C. na stanowisku asystentki ds. kadr i płac z wynagrodzeniem średnim miesięcznym netto w kwocie 3379,69 zł (4560,00 zł brutto). W miesiącu styczniu 2022 r. otrzymała jednorazową nagrodę jubileuszową w wysokości 2838,60 zł netto. Dodatkowo K. G. z tytułu zawartej umowy zlecenia na czas nieokreślony od 1 kwietnia 2016 r. z (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. przy ul. (...), (...)-(...) W. osiągnęła w okresie od grudnia 2021 r. do maja 2022 r. wynagrodzenie w łącznej wysokości 8299,72 zł netto, zaś w okresie od czerwca 2022 r. do sierpnia 2022 r. wynagrodzenie w łącznej wysokości 3971,40 zł netto. Z zeznania podatkowego PIT – 37 wynika, że K. G. osiągnęła w roku podatkowym 2021 r. przychód w kwocie 68666,94 zł. W ocenie przedstawicielki ustawowej małoletnich wysokość wnioskowanych alimentów wynika z potrzeb J. i J., zaś pozwany ma wpływ na wysokość otrzymywanego wynagrodzenia, regulując składnikiem zmiennym czyli ilością zrealizowanych kursów w jego zakładzie pracy. Zdaniem K. G. dobra wola ojca małoletnich jest uzależniona od jego szczerych starań w tej kwestii. Wskazała, że pozwany posiada prawo jazdy kategorii C+E oraz świadectwo kwalifikacji na przewóz rzeczy i ma on możliwość podjęcia innej, lepiej płatnej pracy, których ofert jest przeogromna chociażby na portalach ogłoszeniowych. Z uwagi na sporadyczne spotkania pozwanego z małoletnimi, które mają obecnie miejsce uważa ona, że nic nie stoi na przeszkodzie, by ojciec powodów mógł wykazać się inicjatywą i zmienić pracodawcę, by dokładać się do rzeczywiście ponoszonych kosztów małoletnich.

(dowód: polisa W. – Dom Komfort – k. 7, potwierdzenia wykonania operacji – k. 7 – 10, 15 – 16, 18, 20 - 22; decyzja w sprawie wymiaru podatku od nieruchomości – k. 11; faktury za gaz – k. 12 – 14v; informacja o wysokości opłat za lokale – k. 17; zaświadczenie z 20 czerwca 2022 r. o zarobkach K. G. w (...) – k. 24; zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości zarobków K. G. z ZOZ w C. – k. 25; zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2021 r. – k. 61 – 65; przykładowe 5 ofert pracy w Polsce i za granicą – k. 66 – 70; zaświadczenie z 7 września 2022 r. o zarobkach K. G. w (...) – k. 71; umowa na prowadzenie (...)

w ZOZ C. – k. 72 – 73v; przesłuchanie matki małoletnich powodów K. G. – k. 91v – 92)

Pozwany R. O. (1) ma aktualnie 45 lat. Nie jest żonaty. Nie pozostaje w innym związku. Poza małoletnimi powodami nie ma innych dzieci. Przez pewien czas po rozwodzie mieszkał z byłą żoną. Mieszka aktualnie w ich wspólnym mieszkaniu. Jest teraz właścicielem tego mieszkania. Płaci 150,00 zł tytułem czynszu, za energię 400 - 500 zł co miesiąc, ponieważ wszystko w mieszkaniu jest na prąd, zarówno ogrzewanie, gotowanie itp. Za telewizję (...) płaci 100,00 zł miesięcznie. Rodzice małoletnich mieli sądowy podział majątku. Pozwany otrzymał 100 tys. zł wynikające z podziału majątku od byłej żony. R. O. (1) nadal jest kierowcą samochodów ciężarowych powyżej 3,5 t (...) w firmie (...), ul. (...), (...)-(...) S.. Z zaświadczenia o zarobkach pozwanego z 27 lipca 2022 r. wynika, że jego wynagrodzenie – składniki stałe (brutto) z ostatnich 6 miesięcy wyniosło razem 18515,20 zł, zaś wynagrodzenie – składniki zmienne (brutto) z ostatnich 6 miesięcy opiewało razem na kwotę 16480,51 zł.

Na wynagrodzenie pozwanego R. O. (1) - składniki stałe (brutto) za okres 01.01.2022 - 31.08.2022 składały się:

- wynagrodzenie zasadnicze 22.969,59 zł,
- wynagrodzenie za czas urlopu 1.897,84 zł

RAZEM STAŁE: 24.867,43 zł.

Natomiast na wynagrodzenie pozwanego R. O. (1) - składniki zmienne (brutto) za okres 01.01.2022 - 01.08.2022 składały się:

- wynagrodzenie za czas płatny ponad plan - 362,75 zł,
- wynagrodzenie za czas dyżurów - 598,41 zł,
- premia uznaniowa - 18.940,93 zł,
- dodatek za godziny nocne 89,15 zł,
- dodatek za godziny nadliczbowe - 2.042,52 zł,
- dodatek za pracę nieoddane niedziele - 128,25 zł.

RAZEM ZMIENNE: 22.162,01 zł.

(dowód: zaświadczenie z 27 lipca 2022 r. o zarobkach pozwanego R. O. (1) – k. 45; zaświadczenie z 7 października 2022 r. o zarobkach pozwanego R. O. (1) – k. 82; przesłuchanie pozwanego R. O. (1) – k. 92 – 92v)

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie powyżej powołanych dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania i nadesłanych na żądanie Sądu, których prawdziwość nie była przez strony kwestionowana i które nie budziły wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Sąd nie uwzględnił natomiast przy ustalaniu stanu faktycznego sprawy nagrań zawartych na złożonej przez matkę małoletnich powodów K. G. do akt sprawy płyty CD (k. 60), albowiem na rozprawie mającej miejsce dnia 28 listopada 2022 r. cofnęła ona wniosek o dopuszczenie dowodu z nagrania rozprawy z dnia 27 kwietnia 2021 r., sygn. akt I C 2321/20, czas rejestracji od 00:23:28 do 00:28:25, na okoliczność zawarcia ugody przez strony na wysokość alimentów w kwocie 550,00 zł (k. 91).

Nadto należało uznać za wiarygodne zeznania stron K. G. (k. 91v – 92) i R. O. (1) (k. 92 – 92v) w takim zakresie, w jakim są spójne, logiczne i korespondują z pozostałym materiałem zebrany w sprawie.

Sąd dokonał także ustaleń stanu faktycznego w oparciu o akta sprawy prowadzonej przed Sądem Okręgowym w Toruniu o sygnaturze I C 2321/20, z których to akt sprawy Sąd dopuścił w niniejszej sprawie dowód.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotowe powództwo o podwyższenie alimentów posiada podstawę prawną w art. 138 kro. Przepis ten stanowi, że w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumie się zmianę usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego albo zmianę w zakresie możliwości zarobkowych zobowiązanego do alimentacji, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zwiększenie albo zmniejszenie wysokości świadczeń alimentacyjnych.

Potrzeby uprawnionego oraz możliwości zobowiązanego ulegają zmianie, tym samym może ulegać zmianie wysokość alimentów. Dlatego w razie zmiany stosunków zarówno uprawniony, jak i zobowiązany mogą żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zmiana stosunków może prowadzić do uchylenia obowiązku alimentacyjnego bądź do podwyższenia lub obniżenia alimentów. Dla stwierdzenia, czy nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 kro, należy brać pod uwagę, czy istniejące warunki i okoliczności - na tle sytuacji ogólnej - mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na istnienie czy zakres obowiązku alimentacyjnego. Zmiana orzeczenia dopuszczalna jest tylko w razie zmiany stosunków powstałych po jego wydaniu (por.: uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 23 października 1954 r., I CO 41/54).

Matka małoletnich powodów wskazywała, że kwota alimentów zasądzonych w wysokości po 550,00 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich nie wystarcza na zaspokojenie podstawowych potrzeb dzieci.

W ocenie Sądu w zakresie możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego znajduje się płacenie alimentów w wysokości po 700,00 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich powodów, tj. łącznie po 1400,00 zł miesięcznie.

W myśl § 1 art. 135 kro zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Pojęcia „usprawiedliwione potrzeby” oraz „możliwości zarobkowe i majątkowe” zostały szczegółowo omówione w uchwale Pełnego Składu Izby Cywilnej i Administracyjnej Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/86, OSNP 1988, nr 4, poz. 42. W uchwale tej stwierdzono między innymi, że: Pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można jednoznacznie zdefiniować, ponieważ nie ma jednego stałego kryterium odniesienia. Rodzaj i rozmiar tych potrzeb jest uzależniony od cech osoby uprawnionej oraz od splotu okoliczności natury społecznej i gospodarczej, w których osoba uprawniona się znajduje. Nie jest możliwe ustalenie katalogu usprawiedliwionych potrzeb podlegających zaspokojeniu w ramach obowiązku alimentacyjnego i odróżnienie ich od tych, które jako objaw zbytku lub z innych przyczyn nie powinny być uwzględnione. W każdym razie zakres obowiązku alimentacyjnego wyznaczać będą poszczególne sytuacje uprawnionego i zobowiązanego, konkretne warunki społeczno-ekonomiczne oraz cele i funkcje obowiązku alimentacyjnego. Dopiero na tym tle będzie można określić potrzeby życiowe - materialne i intelektualne uprawnionego.

Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokojone, wyznacza treść art. 96 kro, według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie - odpowiednio do jego uzdolnień - do pracy dla dobra społeczeństwa.

Stosownie do tej dyrektywy rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych (kulturalnych), także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego) według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku. Przy ocenie, które z potrzeb uprawnionego powinny być uznane za potrzeby usprawiedliwione, należy z jednej strony brać pod uwagę możliwości zobowiązanego, z drugiej zaś zakres i rodzaj potrzeb. Będzie to mieć wpływ na rozstrzygnięcie, w jakiej mierze możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego będą wzięte pod uwagę przy oznaczaniu zakresu obowiązku alimentacyjnego. Zawsze jednak każde dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia zapewniającego

jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia, kształcenie podstawowe i zawodowe oraz na ochronę jego osoby i majątku. Wyjście poza wymienione potrzeby zależy już tylko od osobistych cech dziecka oraz od zamożności i przyjętego przez zobowiązanego modelu konsumpcji.

Od ustalenia obowiązku alimentacyjnego upłynęły prawie dwa lata, a więc stosunkowo krótki okres czasu.

Matka oceniła koszt utrzymania małoletniej J. na kwotę 1600,00 zł miesięcznie i małoletniego J. na kwotę 1600,00 zł miesięcznie, tj. łącznie 3200,00 zł miesięcznie na dwoje dzieci. W ocenie Sądu koszty utrzymania małoletnich powodów wskazywane przez matkę są zawyżone, jednak zdaniem Sądu są stosunkowo wysokie. Koszty utrzymania obu małoletnich są porównywalne, oboje uczęszczają do szkoły, ich sytuacja jest podobna. Należy podkreślić, że małoletni znajdują się w fazie intensywnego wzrostu, chcą korzystać z zajęć dodatkowych, rozrywki, co niewątpliwie ma wpływ na zwiększone ich koszty utrzymania.

Sytuacja materialna pozwanego w porównaniu do poprzedniej sprawy w ocenie Sądu poprawiła się i pozwala na ponoszenie obowiązku alimentacyjnego w zwiększonej wysokości. Pozwany R. O. (1) nadal pracuje w tej samej firmie. Jest kierowcą samochodu ciężarowego. Jeździ tylko w trasy krajowe. Pozwany mimo, że z przedłożonych przez niego zaświadczeń wynika, że zarabia 5878,68 zł brutto miesięcznie, zdaniem Sądu ma znacznie większe dochody oraz możliwości zarobkowe. Przede wszystkim pozwany posiada szerokie uprawnienia jako kierowca – na kategorii w szczególności B, C+E. Zatem należy przyjąć, że pozwany nie wykorzystuje w pełni swoich możliwości zarobkowych. Należy mieć na uwadze również to, że R. O. (2) utrzymuje sporadyczne kontakty z córką i synem. Poza małoletnimi powodami nie ma innych dzieci na utrzymaniu.

Biorąc więc pod uwagę wszystkie wskazane wyżej okoliczności, zdaniem sądu, pozwany ma możliwości majątkowe i zarobkowe sprostania podwyższonemu obowiązkowi alimentacyjnemu wobec małoletnich J. i J.. Ma wieloletnie doświadczenie

w wykonywanej pracy, z której osiąga stały dochód miesięczny. Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie poglądem o możliwościach płatniczych pozwanego nie decydują jego rzeczywiste dochody, albo ich brak, ale realne możliwości zarobkowe, które mógłby osiągnąć przy pełnym i wszechstronnym wykorzystywaniu sił fizycznych i umysłowych. Zaakcentowania wymaga też fakt, że przesłankę możliwości majątkowo - zarobkowych należy surowiej oceniać w wypadku obowiązku alimentacyjnego rodziców wobec niesamodzielnego dziecka, aniżeli w wypadku innych kategorii podmiotów zobowiązanych do alimentacji. Szczególnie bliski stosunek rodziców oraz naturalna zależność dziecka (w szczególności małoletniego) powoduje, że od rodziców wymaga się podjęcia większego, wzmoczonego wysiłku dla zaspokojenia potrzeb dziecka, niż ma to miejsce w stosunkach pomiędzy innymi podmiotami. W konsekwencji rodzice powinni dzielić się z dziećmi nawet dość skromnymi możliwościami. Pogląd taki uznać należy za bezsporny, zarówno w judykaturze (przykładowo: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 1976 r., sygn.: III CZP 46/75, opubl. w: OSNCP 1976/9 poz. 184, Monitor Prawniczy - Zestawienie Tez 2000/2, s. 114) jak i doktrynie (przykładowo: T. Smyczyński, Prawo rodzinne i opiekuńcze, Warszawa 2005, s. 267). Uwzględniając powyższe oraz fakt, iż obowiązek opieki nad małoletnimi powodami wykonywany jest w głównej mierze przez ich matkę, wskazać należy, że realizacja obowiązku alimentacyjnego po stronie ojca winna polegać w znacznej części na pokrywaniu kosztów utrzymania dzieci. R. O. (2) obecnie tylko finansowo uczestniczy w wychowaniu i opiece nad swoimi dziećmi.

Wskazać w tym miejscu należy, iż obowiązek alimentacyjny obciąża także matkę powodów, która wedle własnych możliwości zarobkowych powinna łożyć na utrzymanie dzieci. Matka powodów pracuje i osiąga stałe dochody. W 2021 r. w rocznym zeznaniu podatkowym wykazała przychód w wysokości 68666,94 zł. Zrozumiałym jest jednak, że matka powodów nie jest w stanie sama sprostać ciągle rosnącym wydatkom związanym z utrzymaniem dzieci.

Zasadność żądania podwyższenia alimentów nie budzi w ocenie Sądu wątpliwości. Analizując przedstawione powyżej okoliczności sprawy sąd doszedł do przekonania,

iż nastąpiła taka zmiana stosunków, która skutkować musi uaktualnieniem wysokości obowiązku alimentacyjnego pozwanego względem małoletnich, tym samym zaistniały warunki, które wymuszają podwyższenie dotychczasowej wysokości alimentów. Przemawia

za tym wzrost usprawiedliwionych potrzeb małoletnich, szczególnie związanych

z uczęszczaniem dzieci do szkoły, ich rozwojem psychofizycznym oraz zwiększonymi wydatkami na wyżywienie, ubranie czy edukację itp., jednakże nie do żądanej kwoty. Należy bowiem, jak już wspomniano, zważyć na sytuację majątkową pozwanego. Dlatego nie sposób było uwzględnić powództwa w żądanej kwocie. Górną granicą świadczeń alimentacyjnych

są bowiem zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 kro), choćby nawet nie zostały w tych granicach pokryte wszystkie usprawiedliwione potrzeby uprawnionego

do alimentacji – tak wyrok Sądu Najwyższego z 20 stycznia 1972 roku (sygn. akt III CRN 470/71).

Uwzględniając przedstawione powyżej okoliczności Sąd uznał, iż aktualnie wysokość obowiązku alimentacyjnego pozwanego R. O. (1) wobec małoletnich J. i J. winna kształtować się na poziomie po 700,00 zł miesięcznie na każdego z nich, łącznie 1400,00 zł miesięcznie, poczynając od dnia 19 grudnia 2022 r., czyli daty wydania wyroku, mając na uwadze, że w trakcie trwania niniejszej sprawy różnie kształtowała się sytuacja dzieci

i zobowiązanych. Kwota ta odpowiada możliwościom zarobkowym i majątkowym pozwanego oraz usprawiedliwionym potrzebom małoletnich (pkt 1 wyroku).

Powództwo ponad tę kwotę Sąd oddalił uznając je za nieuzasadnione i zbyt wygórowane (pkt 2 wyroku).

Podstawę rozstrzygnięcia stanowi art. 138 kro w zw. z art. 133 § 1 kro w zw. z art. 135 § 1 kro. W zakresie oddalonego powództwa w części podstawę stanowią przepisy art. 138 kro

w zw. z art. 133 § 1 kro w zw. z art. 135 § 1 kro a contrario.

W punkcie 3 wyroku nakazano pobrać od pozwanego R. O. (1) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Chełmnie – kwotę 200,00 (dwustu) złotych z tytułu nie uiszczonych kosztów sądowych należnych od zasądzonego roszczenia, od których uiszczenia zwolniona była strona powodowa, natomiast w punkcie 4 wyroku Sąd pozostałymi kosztami sądowymi, na zasadzie art. 96 ust. 1 pkt 2 i art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r.

o kosztach sądowych w sprawach cywilnych /Dz. U. z 2022 r., poz. 1125 z późn. zm./ oraz art. 100 k.p.c, obciążył Skarb Państwa.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc znosząc je wzajemnie między stronami (pkt 5 wyroku).

W punkcie 6 - działając w myśl art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. - nadał wyrokowi z urzędu

w jego punkcie pierwszym, czyli w zakresie zasądzającym podwyższone alimenty na rzecz powodów J. i J. rodzeństwa O., rygor natychmiastowej wykonalności.